

ՍԱՐՍԵՆ

ՅԵՐԿՈՒ ԱՌԱԿ

891.99Լ

U-26

ՊԵՏՐՈՍ

891.99Լ

Ա-26

և

ՍԱՐՄԵՆ

2011-071

ՅԵՐԿՈՒ ԱՌԱԿ

Նկարներ

Ա. ՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆՅԱՆԻ

ՀԱՅՊԵՏՐԱՏ

ՀԼԿՅԵՍ ԿԿ ԿԻՑ՝ ՄԱՆԿԱՊԱՏԱՆԵԿԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԲԱԺԻՆ
ՅԵՐԵՎԱՆ

1947

1894
40

САРМЕН
ДВЕ БАСНИ
Гиз Арм. ССР, Ереван, 1940 г.

ԱՌՅՈՒԾՆ ՈՒ ՄՈՒԿԸ

Ամուսն մի որ առյուծը վեհ,
Փառավոր ճաշն ուտելուց վերջ,
Ձով անտառում հանգիստ փոփել՝
Խռմփում եր խոր քնի մեջ:

Այդ ժամանակ մի պատիկ մուկ
Դուրս ե գալիս մուկ տնակից,
Ձգուշարար ու անաղմուկ
Քնածի մոտ վազում կողքից:

Սիրտ ե անում մկիկը խեղճ,
Բարձրանում ե նրա մեջքին,
Ման ե գալիս փորին, կրծքին,
Գալիս, նստում ականջի մեջ:

Մի աննշմար ցավ ե զգում
Անապատի ահեղ արքան,
Բարկանում ե այդ ահարկուն՝
Թաթը պարզում, բռնում մկան:

Բռնում ե, բայց չի սպանում
Առյուծն ամեն ձեռք ընկածին.
«Անվանս պատիվ, փառք չի բերում,
Թե շարդեմ այս անիծվածին:

Այս չնչինը ինչի՞ս ե պետք,
Ձենք հանդիպի ել մենք յերբեք» —

Ասում ե են սարն ահագին
Ու բաց թողնում խեղճ մկնիկին:

Այդ որից մի, թե մի քանի
Տարիներ են գալիս-գնում,
Մի որ առյուծն իր կորյունին
Վորոնում ե ու չի գտնում:

Վորոնում ե շատ վշտացած,
Կարում ձորեր, դաշտերն անվերջ,
Անտառ մտնում. մեկ ել հանկարծ,
Դր՞մփ, ընկնում թակարդի մեջ:

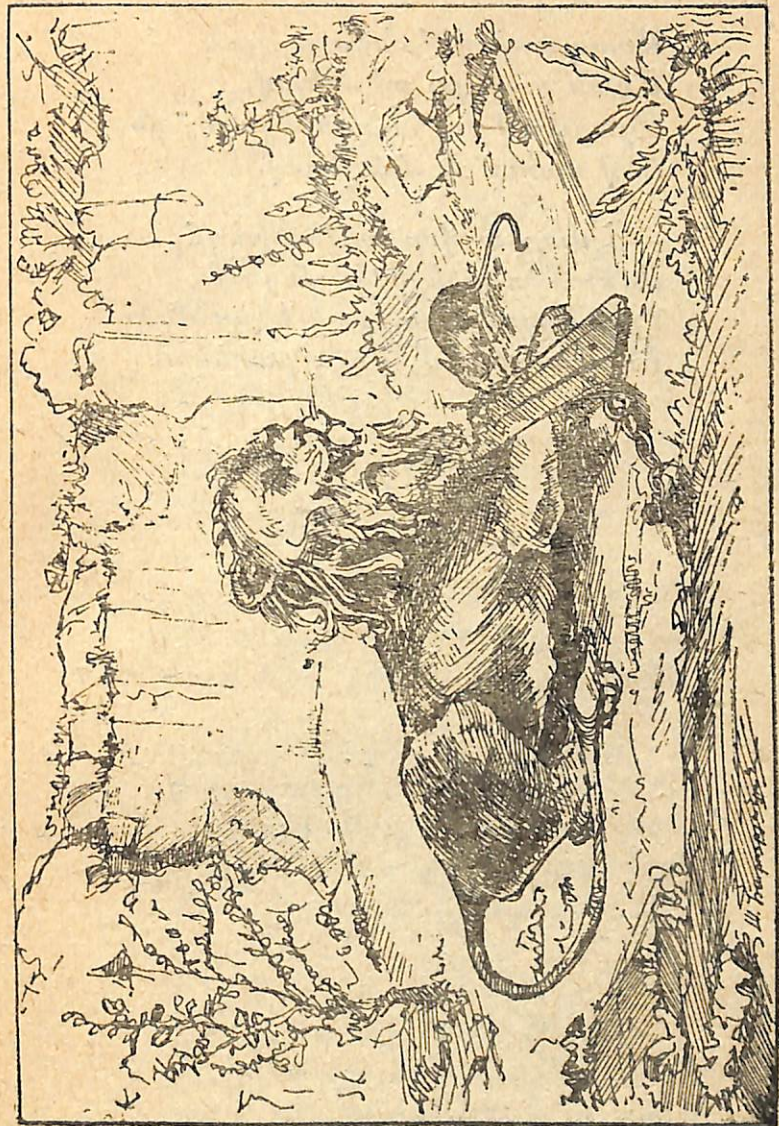
Յեվ իր սեղմվող վռաքի ցավից
Այնպես գոռում ե, մռնչում,
Վոր լսողները սարսափից
Թեվ են առնում, հեռն փախչում:

Յեվ անփառում խլանում են
Թռչունի յերգ, առվի կարկաչ.
Առյուծի ձայնն ընկնում ե են
Թշվառական մկան ալանջ:

Մոտ ե վազում, և ի՞նչ տեսնի,
Բարերարը մահվան դռան.
Մտածում ե, թե վո՞նց անի,
Վոր ոգնության հասնի նրան:

Յեվ մկնիկը, այն սուս-փուսը,
Յերախտապարտ, ինքնավստահ,
Ներս ե սողում այն խոր փոսը,
Ուր ընկած եր առյուծ հըսկան:

Կրծոտում ե ու կտրատում
Կաշե փոկերն ամեն կողմից,

Յեվ առյուծին շուտ ազատում—
Տանջող, մաշող գերությունից:

Անապատի վեհանձն արքան
Մկան բարիքը տեսնելով,
Զգացվում է, հուզվում այնքան,
Յեվ ասում է մոնչոցով.

—Ճշմարիտ վոր ամենախեղճ,
Ամենափոքր եյակն անգամ
Իր տեղում վեհ, քաջ է ու մեծ:
Շնորհակալ եմ, մուկ բարեկամ:

ՈՁՆ ՈՒ ԶՈՒԿԸ

Որվա մի որ յեղեգնուտում
Ոձն ու ձուկը յեղբայր դարձան.
Դուրսն արեվոտ, ուրախ, ժպտուն,
Յերկնի մեջքին՝ վառ ծիածան:

Ոձը ասավ. — «Ով յեղբայր ձուկ,
Ի՞նչ կլինի, վոր ինձ ես զուրկ,
Նեղլիկ, անլույս բնից հանես
Ու շալակիդ առնես տանես
Են լայնարձակ ծովի զրկում
Լավ ման ածես մինչ իրիկուն»:

Ձուկը ասավ. — «Լավ կլինի,
Յեկ, շալակեմ առնեմ-տանեմ,
Կապույտ ջրում քեզ ման ածեմ,
Մոռցիր դարդերդ հազար ու մի,
Տես, մեր ծովը ինչեր ունի»:

Ոձը ծալվեց ողակ-ողակ,
Ամուր նստեց ձկան մեջքին,
Ձուկը ծովը մտավ արագ,
Ծովն անսահման, ծովն ահագին:

Պատ խմբագիր՝ Վ. Գրեգորյան
Տեխ. խմբագիր՝ Ան. Գասպարյան
Սրբագրիչ՝ Ս. Փարսադանյան

Գլավիտի լիազոր՝ Բ—1025, Հրատ. 5129.

Պատվեր 53. Տիրած 4000.

Թուղթ 62×94. Տպագրակ. $1\frac{1}{2}$ մամ.

Մեկ մամուլում 24,480 նշան.

Հանձնված է արտագրության 10 հունվարի, 1940 թ.

Ստորագրված է տպագրության համար 31 հունվարի 1940 թ.

Հայկահայրատի I տպարան, Յերեան, Լենինի փ. 65.

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0401599

12583

9H5C 50 400

САРМЕН
ДВЕ БАСНИ
Гиз Арм. ССР Ереван